

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XI. De Clemente Alexandrino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

Περί Πασιανού φιλοσόφου.

ΗΓέτο ἡ τωκαύτα τῆς τῆς πιστῶν ἀντι-
 τῶν διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν ἀπὸ πειρασμῶν ἀνὴρ
 Ἰπποκρίτης, ὄνομα αὐτοῦ Πάντανος. Ἦν
 δὲ ἄρχαις ἔθους διδασκαλίας τῶν ἱερῶν λόγων
 παρ' αὐτοῖς σωματῶν. ὁ δὲ εἰς ἡμᾶς ἔδρα-
 τεινέαι, καὶ πρὸς τῶν ἐν λόγῳ καὶ τῆς ἀρετῆς
 θείας σωματῶν συλλογῆς παρελή-
 φαμεν. ἐν ᾗ τοῖς μάλα καὶ ἐκείνο καιρῶ
 διαλάμψαι λόγῳ ἔχει τὸν δεδηλωμένον, **B**
 οἷα καὶ ἀπὸ φιλοσόφου ἀγωγῆς τῶν καλεμέ-
 νων σοφῶν ὁρμώμενον. τὸ αὐτῶν δ' οὖν φα-
 σὶν αὐτὸν ἐκδυμοτάτη διαθέσει πρὸς θυμῶν
 ἀρετῶν θείων λόγον ἐνδείξασθαι, ὡς καὶ κήρυκα
 τῆς Χριστοῦ εὐαγγελίας τοῖς ἐπ' ἀνατολῆς ἔθ-
 νων ἀναδειχθῆναι, μέχρι καὶ τῆς Ἰνδῶν τελευ-
 τῶν γῆς ἦσαν ᾗ ἦσαν εἰς ἐπὶ τότε πλείους εὐ-
 αγγελιστῶν τῶν λόγων, ἐνθεν ἡ Ἰνδοῦ ἀποστολικῆ
 μνήματι σωματῶν φέρειν ἐπ' ἀνέσει καὶ οἰ-
 κοδομῆ τῶν θείων λόγων πρὸς θυμῶν. ὡν εἰς
 ἡρώμενον καὶ ὁ Πάντανος καὶ εἰς Ἰνδοῦ ἐλθεῖν
 λέγειται ἐνθα λόγῳ εὐρεῖν αὐτὸν προσφθά-
 σαν τὴν αὐτῆ παρσίαν, τὸ καὶ Ματθαῖον Ευ-
 αγγέλιον ἀρξάσθαι αὐτὸ διὰ τὸν Χριστὸν ἐπεγνω-
 κόσθαι οἷς Βαρθολομαῖον τῶν Ἀποστόλων εἶνα
 κηρύξαι αὐτοῖς τὴν Ἑβραίων γραμμασιν, τὴν δὲ
 Ματθαίου καταλέψαι γραφὴν ἣν καὶ σὺν ἑαυτοῦ
 εἰς τὸν δεδηλωμένον χρόνον. ὁ γὰρ Πάντανος
 ἐπὶ πολλοῖς ἀποστόλων, καὶ Ἀλεξάνδρου
 καὶ ἱεροσολιτῶν ἡγήται διδασκαλίας ζωσθῶν
 καὶ διασυγραμμάτων, τῶν θείων δογμα-
 τῶν ἡσασθῶν ὑπομιμηματῶν.

CAPUT X.

De Pantano Philosopho.

PER idem tempus fidelium scholæ <sup>Huc referre
Niciph.
c. 32. l. 4.</sup>
 præerat vir doctrinæ causâ celeberrimus, nomine Pantanus, quippe jam inde à priscis temporibus, sacrarum literarum schola in ea civitate fuerat instituta: quæ quidem nostra adhuc ætate perseverat, & ab hominibus tum eloquentia, tum divinarum literarum studio instructissimis obtineri dicitur. Sed præ ceteris omnibus ea tempestate floruisse fertur quem diximus Pantanus, utpotè qui præceptis institutisque Stoicæ Philosophiæ primùm innutritus fuisset. Tantum porò animi ardorem erga verbum Dei idem vir ostendisse perhibetur, ut Orientis nationibus Evangelii Christi prædicator exstiterit, ad ipsam usque Indiam progressus. Quippe complures erant etiam tum Evangelistæ sermonis Dei, qui divina quadam æmulatione succensi, Apostolorum exemplo studium suum conferre ad ædificationem fidei & ad incrementum verbi divini properabant. Ex quorum numero Pantanus, ad Indos usque penetrasse dicitur, ibique Evangelium Matthæi, quod adventum ipsius jam prævenerat, apud quosdam Christi notitia imbutos reperisse: Quibus scilicet Bartholomæus unus ex duodecim Apostolis, olim ut fama est prædicaverat, & evangelium Matthæi Hebræicis conscriptum literis reliquerat: quod quidem ad prædicta usque tempora servatum esse memoratur. Hic ergo Pantanus post multa præclare gesta, tandem Alexandrinæ præfuit scholæ: ubi partim viva voce, partim Scriptis, divinorum dogmatum thesauros exposuit.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περί Κλήμεντος Ἀλεξανδρείας.

ΚΑΤὰ τῶν ἑσθῶν θείων γραφῶν σωμα-
 τῶν, ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἐγνωρί-
 ζετο Κλήμης, ὁμώνυμος τῶ παλαιῶ τῆς Ῥω-
 μαίων ἐκκλησίας ἡσασθῶν Φοῖβῆ τῶν Ἀ-
 ποστόλων. ὃς δὲ καὶ ὄνομασιν ἐν αἷς σωματῶν
 ὑποτύπωσιν, ὡς ἀνὴρ διδασκαλίας Παν-
 τανῶ μνησθῶν τῶν αὐτῶν καὶ τῶν γραμμα-
 τῶν ἐν πρώτῳ συγγραμμάτῳ ἀνιήσθαι

CAPUT XI.

De Clemente Alexandrino.

TUNC etiam alexandriæ iisdem cum <sup>Huc referre
Niciph.
c. 33. l. 4.</sup>
 Pantano studiis divinarum Scripturarum incumbens floruit Clemens, prisco illi Rom. ecclesiæ antistiti & apostolorum Discipulo Clementi cognominis. qui etiam in Institutionum libris à se conscriptis, Pantanum præceptorem suum discretè nominat. Sed & in primo Stromateon libro eundem ipsum designare mihi videtur, ubi præstantif-

fimos quosque Apostolica doctrina A
 successores à quibus institutus fuerat,
 recenset his verbis: Hi quidem libri ne-
 quaquam ad ostentationem elaborati,
 sed quasi viaticum senectutis, & obli-
 vionis remedium, à me sepositi Com-
 mentarii reconduntur: ut sint nobis
 imago quaedam & species adumbrata
 efficacia illius animataque doctrinae,
 quam à viris beatis, & commemoratione
 profectò dignissimis audire merui-
 mus. Horum alter in Graecia Jonicus, al-
 ter in magna Graecia fuit. Quorum
 ille quidem ex Caesaryia erat oriun-
 dus, ille verò ex Aegypto. Alii autem B
 in Oriente vixerunt: ex quibus alter
 quidem fuit Assyrius: alter in Palestina,
 ab ultima origine Hebraeus. Novissi-
 mum verò, tametsi hic doctrinae meri-
 to omnium primus erat, cum casu quo-
 dam offendissem, tandem in eo acquie-
 vi: quem quidem in Aegypto latentem,
 tanquam venator indagaveram. Hi er-
 go sinceram Apostolicae doctrinae tra-
 ditionem custodientes, quam jam inde
 à Petro, Jacobo, Joanne ac Paulo fan-
 ctissimis Apostolis, tanquam filii à pa-
 rentibus continuà successione traditam
 acceperant, tametsi rarò contingat ut
 parentibus similes sint filii, Dei nutu ad
 nostra usque tempora pervenerunt, ut
 avita & Apostolica semina mentibus
 nostris infererent.

CAPUT XII.

De Hierosolymorum Episcopis.

Vide
 Niceph.
 l. 4. c. 19.

E Adem tempestate Narcissus Hie-
 rosolymorum episcopus floruit, vir
 multorum sermonibus nostra quoque
 aetate celebratus. Hic quintumdecim
 successione locum obtinuit post
 obsequium illam Judaeorum, quae Ha-
 driano regnante facta est. Ex quo qui-
 dem tempore ecclesiam illius loci pri-
 mum ex gentibus coaluisse post eos qui
 ex Circumcisione fuerunt, primum
 ex gentibus Marcum illis praefuisse
 retulimus. Post quem Episcopatu fun-
 ctum esse Cassianum, deinde Publium,
 postea Maximum, ac deinceps Julia-
 num, episcoporum series quae in archi-
 vis illius ecclesiae servantur, ostendunt.
 Juliano successit Cajus, Cajo Symma-
 chus: Symmacho verò alter Cajus. Post
 quem rursus alter Julianus: quem
 excepit Capito, ac deinde Valens &
 Dolichianus. Postremò Narcissus, qui
 continuo successione ordine tricesi-
 mus ab Apostolis fuit.

μοι δοκεῖ, ὅτε τὲς ἐμφανέστερας ἢς κατε-
 φει Α'ποστολικῆς διαδοχῆς ἐπισημανόμενα
 ταῦτα φησίν. ἤδη ὅτι ἔγραψα εἰς ἐπίδειξιν τῶν
 τεχνασμένην ἢδε ἡ πρᾶγμασία, ἀλλὰ με-
 τὰ τὴν ἀπομνήματα εἰς γῆρας θησαυρίζεται
 φάρμακον εἰδωλον ἀτεχνῶς ἡ σκιαγραφία
 τῶν ἐναργῶν καὶ ἐμψύχων ἐκείνων ὡν κατε-
 ξιώθην ἀκροατοῦν τε καὶ ἀνδρῶν μακα-
 ρίων, καὶ τῶν ὄντων ἀξιολόγων. τῶν ὁ μὲν ἐστὶ
 τῆς Ἐμάδος ὁ Γωνικός, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς μεγάλης
 Ἐμάδος τῆς κοίτης ἀτερῶν αὐτῶν Συρια-
 ῖν. ὁ δὲ ἀπὸ Αἰγύπτου ἄλλοι δὲ ἀνατλήσαντες
 λην. καὶ ταύτης ὁ μὲν τις τῆς Ἀσσυρίων. ὁ δὲ
 τῆ Παλαιστίνης Ἐβραϊκῶν ἀνεκαθεν. ὡς τῶν
 ᾤοντων, δυνάμει δὲ ἀεὶ πρῶτον ἦν ἀνα-
 παυσάμενος, ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν λαλοῦν-
 τα. ἀλλ' οἱ μὲν τὴν ἀληθῆ τῆς μακαρίας δι-
 δασκαλίας σώζοντες ᾤοντο, ἐνθὺς δὲ
 Πέτρος καὶ Γακώβος, Ἰωάννης τε καὶ Παῦλος
 ἀγίων Ἀποστόλων πατρὶς ᾤοντο πατρὸς ἐκείνου
 μὲν (ὁλίγοι δὲ οἱ πατρῶσι ὅμοιοι) ἦσαν
 σὺν Θεῷ καὶ εἰς ἡμᾶς, τὰ ᾤοντο ἐκείνα καὶ
 Α'ποστολικά κατὰ θεοῦ ὄντων ἀπομνήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν Ἱεροσολύμοις Ἐπισκόπων.

ΕΠὶ τῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησιῶν
 Ἐπισκόπων, ὁ ᾤοντο πολλοῖς εἰσέτι κα-
 βεβημένον ἐγνωρίζετο Νάρκισσος. περὶ
 καὶ ἐκάτην ἀγῶν διαδοχὴν, διὰ τῆς τῶν Ἱε-
 ροσολύμων καὶ Ἀδριανὸν πολιορκίας. ἔξ ἧς ἀπέ-
 τον τὴν ἀντιθέτην ἐκκλησίαν ἐξ ἔθνων συστή-
 μῃ τῶς ἐκ κατετομῆς, καθηγησάσαι τε αὐ-
 τῶν πρῶτον ἐξ ἔθνων Ἐπισκόπον Μάρκον ἐπέ-
 λώσαμεν. μετ' ὃ Ἐπισκοπεύσαι Καοσιανὸν
 αἰ τῶν ἀντιθέτων διαδοχῆς καὶ ἐκείνου καὶ
 τῶν Πέπλιον. εἶτα Μάξιμον. καὶ ὅτι τῶν
 τοῖς Ἰουλιανὸν ἔπειτα Γαίον μετ' ὃν Σύμμα-
 χον, καὶ Γαίον ἕτερον καὶ πάλιν ἄλλον Ἰουλι-
 ανὸν Καπίτανά τε πρὸς τῆς καὶ Οὐάλεστα
 καὶ Δολιχιανὸν καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν Νάρκισσον
 τριακῶσον διὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὴν τῶν ἐξ
 διαδοχὴν γεγενημένον.